

Luottolinkki

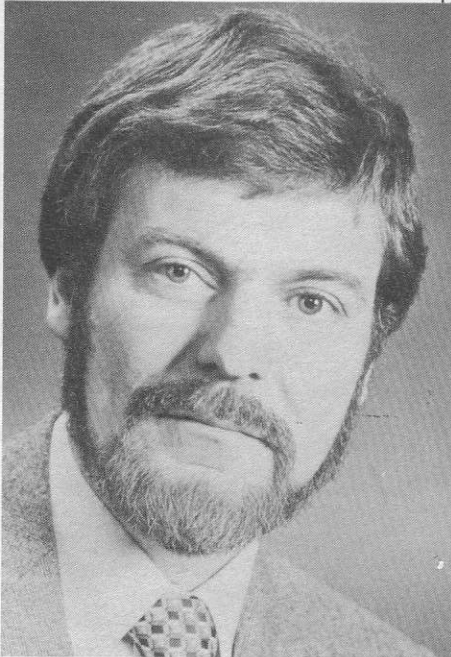
LUOTTOMIEHET — KREDITMÄNNEN R.Y:N JÄSENLEHTI

3/85

Kansa elää kortilla ss. 4—5
Uudet säännöt ss. 17—18
Kokouskutsu s. 16.

13.9.1985

Ensin koti

Alkuvuosi on ollut monella tavalla Luottomiehet r.y:lle merkittävä. Yhdistyksemme sääntöuudistus on rekisteröity 6.8.1985, jolloin se on tullut voimaan. Jäsenmäärämme kasvaa tasaisesti ja jäsenistö osoittaa aktiivisuutensa osallistumalla runsaslukuisena kokouksiin. Erinomainen lehtemme Luottolinkki on huomattu ja sitä kohtaan osoitetaan kasvavaa kiinnostusta myös jäsenistömme ulkopuolella. Tärkeimpänä seikkana voidaan kuitenkin todeta, että yhdistyksestämme on tullut ”hovikelpoinen”. Valtiovarainministeriö on pyytänyt Luottomiehet r.y:ltä lausuntoa luottokorttiyhteisötoimikunnan mietinnöstä. Tämä on ensimmäinen kerta yhdistyksemme historian aikana, kun lausuntoa lainvalmistelun yhteydessä on pyydetty. Tähän asti lausuntoja on aktiivisesti annettu, ne on otettu vastaan ja niillä on usein ollut merkitystä lainvalmistelutyötä suoritettaessa.

Jotta Luottomiehet r.y. pystyisi edelleen yhdistyksenä vastaamaan kasvavan, vireän jäsenistönsä asettamiin haasteisiin, on syytä vakavasti tarkastella mahdollisuutta hankkia yhdistykselle oma toimitila, sekä mahdollisesti osa-aikainen toimiston hoitaja.

Toimistoon voisimme koota Luottomiehet r.y:n arkiston vuodesta 1961 lähtien, sekä säilyttää siellä yhdistyksen nykyisin omistaman materiaalin. Nyt ovat vanhat pöytäkirjat ja muu vuosien varrella kertynyt aineisto suurelta osin entisten toimihenkilöiden työ- tai kotitiloissa. Toimistotila voisi toimia eri työryhmien kokoontumistilana sekä mahdollisesti palvella jäsenkuntaa muutenkin. Ensi vuonna, yhdistyksemme täyttäessä 25 vuotta olisi ehkä sopiva aika hankkia yhdistykselle koti.

Luottoalan koulutuksesta voin tyytyväisenä todeta, että tarjonta on erittäin runsasta. Ongelmallista on toisinaan osata runsaasta kirjosta valita oikea kurssi tai koulutusmuoto, osa kursseista kun tuntuu soveltuvan lähes kaikille alalla toimiville ja osin alan ulkopuolisillekin. Perusasioiden tuntemus takaa vankan pohjan työn hoitamiselle sekä itsensä edelleen kehittämiseksi, eikä niiden kertaaminen tarkoita paikoilleen urautumista tai asenteiden luutumista. Jäsentemme jatkuva ammattitaidon kehittäminen on tärkeää myös koko luottoalan arvostuksen edelleen kohottamiseksi.

Kaarlo Oksa
hallituksen puheenjohtaja

Pula-ajasta ei ole tietoaakaan, mutta Kansa elää kortilla

Vilauta Visaa, edusta Eurocardilla. Muoviraha rauhoittaa. Ja tulee jäädäkseen sinunkin lompakkoosi, halusit tai et.

Kortit on jaettu. Nyt katsotaan, kuka saa omansa ahkerimpaan käyttöön. Nyt otetaan mittaa rahastusjärjestelmistä.

"Suomessa on toista miljoonaa taloutta — siinä on meillä Visan kasvun rajat", Luottokunnan toimitusjohtaja, varatuomari Seppo Jyrkämä sanoo.

Jyrkämä puhui luottokorttimarkkinoista yhdistyksen kokouksessa Svenska Klubbenilla 16.5.

Viime vuosi oli poikkeuksellisen vilkas muovirahavuosi: rahamarkkinoilla runsaana ja korkeakorkoisena liikkunut markkinaraha etsi kanavia kotitalouksiin ja luottokortteja työntyi markkinoille tiuhassa tahdissa.

"Korttien lanseeraus sai taloudelliseen merkitykseensä nähden aivan liikaa julkisuutta. Tavalliset kuluttajat hämentyivät", toimitusjohtaja **Seppo Jyrkämä** sanoo.

Tässä mylläkössä Luottokunta menestyi Jyrkämän mukaan "kohtuullisen hyvin". Kokonaisvaihto nousi 48 % eli 1138 miljoonaan markkaan. Myyntipisteiden määrä lisääntyi 6900:sta 10060:een. Luottokunta on kasvanut sinnikäästi. Volyymi on kuitenkin pysytellyt suhteellisen vaatimattomana kaupan kokonaisvaihtoon verrattuna.

"Nyt kasvu alkaa muuttua kiinnostavaksi. Yritysrypeämme vaihto raksuttaa tälle vuodelle lähes kolmea miljardia! Budjetoimme kasvuprosentiksi 50 ja meitä pidettiin suhteellisuudentajuttomina. Tilivuoden puolivälissä olimme kumulatiivisesti jo melkein 70:ssä ja vauhti kiihtyy. Kortteja menee ulos noin 500 kappaletta päivässä eikä kysyntä tunnu ehtyvän. Tämä ilmeisesti rasittaa Luottokontrollia aika lailla."

Jyrkämä toteaa lakonisesti, että liikevaihdon moninkertaistuminen ei liikkeenjohdon kannalta ole välttämättä mitenkään mukavaa: tilanne voi olla yhtä epämurkava kuin jos

kasvu kituisi vaikkapa kuudessa prosentissa.

Kasvuvauhti kysyy kanttia.

Neljän kortin markkinataisto

Seppo Jyrkämän on helppo esitellä maailman korttipelin nykyvaihetta: Luottokunnan valttiässä Visa kulkee vahvasa myötätuulessa.

"Diners on hiljalleen putoamassa markkinaosuuksissaan, samoin American Express. MasterCard on menettänyt myös jonkin verran. Visa sen sijaan kasvattaa etumatkaansa, markkinaosuus kasvoi viime vuonna 40:stä 41,4 %:iin. Kun kokonaiskassaku on 210 miljardia dollaria, markkinaosuuden lisäys tietää todella suurta rahasummaa."

Jyrkämä arvelee, että MasterCard ja Visa tulevat yhdistämään infrastruktuurinsa, koska lähes kaikki amerikkalaispankit ovat mukana molemmissa.

"Visan ja MasterCardin jäseninä ovat pääosiltaan samat pankit. Ne ovatkin havahtuneet miettimään, miksi kannattaa rakentaa kaksi tietoverkostoa pitkin maailmaa. Jos yhdistymisestä tulee totta, tästä syntyy melkomoinen voima markkinoilla."

Pohjoismaisessa vertailussa Suomi on Jyrkämän mukaan vielä alkuasemissaan. Tänä vuonna pääsemme sentään Norjan

ja Tanskan ohi. Tanskassa ei Visaa anneta ulos lainkaan, Euroshekki on siellä merkittävä. Ruotsi johtaa markkinoita ylivoimaisesti MasterCard/Eurocardillaan.

Wallenbergin dynastiassa Eurocard 20 vuotta sitten synnyttiinkin.

Norjassa johtaa Visa, samoin Suomessa.

"Markkinataisto käydään siinä, kuka saa korttinsa käytyksi. Korttien määrä sinälään ei vielä ratkaise mitään!", Jyrkämä muistuttaa. "Kuluttaja ratkaisee korttipelin tuloksen."

Hyvin toimeentulevat Visa-ihmiset

Visalla menee hyvin. Koko maailmassa 125 miljoonaa korttia, Euroopassa 21 miljoonaa, Suomessakin jo noin 160 000.

Muovikorttien käyttöä ja käyttäjiä selvittäneessä tuoreessa tutkimuksessa Visa-ihmisen prototyyppiä hahmottui tällainen suomalainen: hyvin toimeentuleva, perheen tulot yli 10 000 mk/kk; asuinpaikka pääkaupunkiseutu ja erityisesti Espoo. Visa on vielä maskuliininen maksuväline, sillä suurin osa käyttäjistä on miehiä.

Visaa käytetään huoltoasema-asioinnin lisäksi erityisesti tavarataloissa, vaatekaupoissa ja matkoilla, hotelleissa ja ravintoloissa.

Luotollinen OK-kortti kelpaa vain kotimaassa. Sen markkinointi lähtee laajasta käyttötarpeesta, esim. asunnon vaihtoon tai remonttiin liittyvistä hankinnoista. Kortilla saa vaikkapa huonekaluja useammasta liikkeestä. Tällaisissa hankinnoissa yleiskorttien voima tulee hyvin näkyviin.

"Molemmilla korttityypeillä on menestymisen mahdollisuudet", Jyrkämä sanoo. "OK-kortin luototettu versio käy kaupaksi 46 %:n kasvuvauhdilla. Ja Visa tekee huikaa kasvukäyrää muiden yläpuolella."

Eurocard — joka on osa maailmanlaajuisesta MasterCard-järjestelmää — on yrityskortti ja Jyrkämän mukaan sellaisena myös pysyy. Eurocardin käyttäjiä on Suomessa noin 25 000.

HOP teki rohkean korttitempun

Jyrkämä kertoo, että OK-korttia markkinoitiin aluksi ilman pankkisidonnaisuutta. "Onneksi hoksasimme kysyä asiakkailtamme ajoissa, minkä pankin asiakkaita he ovat eli minkä pankin OK-kortin saamme heille toimittaa. Pääsimme liikkeelle nopeimman pankin kanssa, kun HOP kytki sekä OK:nsa että Visansa pankkiautomaattikäyttöön vii-

tisen vuotta sitten. Tämä oli todella dramaattinen tempu!", Jyrkämä sanoo. "Sen jälkeen muutkin pankit tulivat mukaan. Pankkiautomaattinos-
tot eivät kulje Luottokunnan kirjankpidon kautta, mutta kortti toimii avaimena automaattiin."

Kaupan kehitettävä rahastusjärjestelmiään

Luotto- ja maksukorttien käyttö kasvattaa kaupan paineita. Ongelmat syntyvät lähinnä rahastusjärjestelmistä.

"Standardit ja korttikaupan yleistymisen on otettava huomioon, kun kaupan kassalaitteistoja uusitaan. Nykyisiin järjestelmiin voidaan yhdistää lisälaitteita korttien käsittelyyn. Kaupan väki onkin innostunut saamaan tiedot elektroniseen muotoon. Siitä on luonnollisesti hyötyä kaupan omien korttien käsittelyssä."

Jyrkämä arvostelee maksupäätteprojektiin synnyttämää ilmapiiä; väitteitä että se muka vaatii kalliita investointeja pankkikortteille.

"Rauhallinen evoluutio vie kehitystä eteenpäin erittäin komeasti", hän sanoo ykskantaan. "Ensimmäisiä käytännön sovelluksia testataan jo eräissä laivoissa, hotelleissa ja marketeissa. Niiden kokonaisjärjestelmien yhtenä osana on luottokorttikäyttö."

Seppo Jyrkämä sanoo, että muovikorttien käyttöön perustuvat maksujärjestelmät pyrkivät kaikkialla kehittyneissä maissa irti paperitositteista.

"Luottokunnan rooli pankkien ja kaupan yhteisesti omistamana yrityksenä edellyttää mahdollisuutta konekieliseen tiedonvälitykseen — niin kaupan kuin pankkienkin järjestelmien kanssa. Me olemme uusineet tietojärjestelmämme täydellisesti, jotta selviämme kasvusta joustavasti. Ja Luottokunnan prosessorilla on ärhäkkä linja Lontooseen, josta vastaukset tulevat reaaliajassa."

Suomalaisten oltava nopeita omaksujia

Elektroninen teknologia kasvaa räjähdysmäisesti. Jyrkä-

mä kertoo, että ranskalaiset kehittävät sirukorttia, jonka sisällä on mikroprosessori. "Siitä saattaa syntyä standardi."

USA:ssa tutkitaan nimikirjoituksen digitalisoimista; kirjoitusrytmi karakterisoidaan ja talletetaan numeromuodossa.

Turvallisuusriskit pyritään ennakkoimaan ja minimoimaan. Uudessa Visa-maksukortissa on uusia turvallisuustekijöitä, jotka vähentävät väärennöksiä. Ihmisen tarkkaa silmää korttipeli kuitenkin viime kädessä kysyy: kortin ja kortin haltijan tarkistusta, luottorajoissa pysymistä. Tietojen suojaaminen pysyy ongelmana, edelleen.

"Koska me suomalaiset emme voi olla tekniikan kehittämisen kärjessä, meidän on oltava nopeita omaksujia eli sopeuduttava siihen mitä maailmalta tulee. Kaikki viime aikojen innovaatiot ovat tulleet Visalta. Meidän on pidettävä huoli kansallisten piirteiden yhteensopivuudesta. Sopivaa ei tarvitse muuttaa!"

Jyrkämä ennustaa, että järjestelmät joutuvat pian miettimään, mitä kaikkea voidaan tehdä yhdessä. "Kyllä luottomiesveteraanit tietävät, mitä tämä korttipeli maksaa!"

Valmis lakiluonnos jäänee torsoksi

Luottokorttiyhteisötoimikunta on työnsä tehnyt ja mietintönsä jättänyt. Jyrkämä kuvaa toimikunnan tehtävää vaikeaksi.

"Työtä vaikeutti se, että heti alkajaisiksi toimikunnan eteen lyötiin valmis lakiluonnos ja odotettiin kannanottoa: säädetäänkö vai ei. Takeltelevaksihan se meni."

Jyrkämä sanoo, että toimikunta sai aikaan ainakin terminologisen linjanvedon: Ensimmäistä kertaa vedettiin raja maksukorttien ja luottokorttien välille. "Jos maksuaika on keskimäärin 45 päivää eikä ylitä kahta kuukautta, kysymyksessä ei ole luottokortti vaan maksukortti. Visa on selkeästi maksukortti ja käytämme uutta nimeä johdonmukaisesti."

Mietinnön pääpiirteet Jyrkämä tiivistää kahteen: Maksukortit eivät näytä kaipaavan mitään omia lakeja. Yhteisöt,

joiden pääasiallinen toiminta liikkuu pitkiä maksuaikoja myöntävien korttien ympärillä, olisivat sen sijaan luvanvaraisia. Sellaisilta yhteisöiltä pitäisi vaatia vähintään miljoonan markan peruspääoma ja jatkossa vähintään 6 %:n oma pääoma suhteessa sitoumuksiin. Voidaan olla sitäkin mieltä, että nämä asiat voitaisiin aivan hyvin yhdistää rahoitusyhtiölakiin. Silloin sieltä vain poistettaisiin pykälä, joka kieltää rahoitusyhtiöitä rahoittamasta yksityishenkilöitä. Mitään erillistä luottokorttiyhteisöä ei tällöin todellakaan tarvita."

Muoviraha tunnetaan myös sosialistisissa maissa

Kiina oli Jyrkämän mukaan kauan toivoton korttimaa. Diner's sai pään auki ja nyt kaikki neljä pääkorttia kelpaavat siellä maksun välineiksi.

Neuvostoliitossa on pitkään hyväksytty kaikki neljä muovirahaa. Rahastus pelaa samalla tavalla kuin muuallakin. "Inturistin osasto hoitaa kortti-asiat. Kaikki ne paikat, jotka hyväksyvät dollarin, hyväksyvät myös muovirahan."

DDR aukesi äskettäin.

Itä-Euroopan maat eivät yleensä anna kortteja ulos, mutta ottavat niitä vastaan. Korttipeli sujuu kohtuullisesti. Tosin valuuttakursseissa saattaa tulla hankaluuksia, koska sikäläinen raha ei ole vaihdettavaa valuuttaa. Visan tositteet käsittelee Bank of America Frankfurtissa ja kääntää ne dollareiksi."

Työttömyyden pelko ei pelottele luottoväkeä

Jyrkämä uskoo luottoalan kasvuun ja kehitykseen. Luottokorttipeli ei ainakaan vähennä työllisyyttä. Mutta työn luonne muuttuu; näyttöpäättee tulee välttämättömäksi työkaluksi — ja sillä käsitellään massoja. Luottotietotoimistot elävät Jyrkämän mukaan tätä muodonmuutoksen reaaliaikaa jo nyt.

"Luottoväen työn tempo kiihtyy ja tehtävät yksinkertaistuvat. Asiakasta kohti käytetty aika vähenee. Inhimilli-

syys antaa tilaa tehokkuudelle. Toisaalta kaikki erikoistapaukset tarvitsevat edelleen ihmistä. Tulevaisuuden luottoväki on koulutettu käyttämään järjestelmän tietoa."

Jyrkämä korostaa, että väärinkäytösten haastelemisessa tarvitaan tosi ammattilaisia: kielitaitoisia, sukkelia ja nokkelia.

"Kansainvälisen pinnan hoitaminen vaatii entistä enemmän työvoimaa, joka kommunikoi englanniksi."

Yksi uuden ajan luottoammati on security officer, turvallisuusmies. Hän etsii luottokorttien rikollisia käyttäjiä ja työskentelee yhdessä poliisien kanssa. "Siinä jos missä tarvitaan älyä", Jyrkämä sanoo.

Muovi ei korvaa kolikkoa ja seteleitä

Raha on arvon mitta ja vaihdon väline. Sen muoto on kokenut melkomoisen muutoksen ploiturahoista PVC-muovikorttiin. Kortti on Jyrkämän mukaan tullut uudeksi mahdollisuudeksi, ei romuttamaan vanhaa.

"Pieniin ostoksiin olisi edelleen käytettävä oikeaa rahaa. Alle sadan markan tapahtumat ovat kaikille kannattamattomia. Valtio pitääköön huolen, että rahaa on. Suomalaiset ovat päässeet shekkivaiheen ylitse ja suoraan nauttimaan uudesta tekniikasta."

Pankit ovat investoineet paljon automaatteihinsa: käteisen rahan saatavuus tehdään todella helpoksi.

Suomalaisten palkat maksetaan pankkiin, tilipusseja ei enää juuri näy. Muutos alkoi 1960-luvulla ja sillä on Jyrkämän mukaan dramaattinen merkitys koko kansantaloudelle.

"Pankeilla on luonnollisesti kova halu pitää rahaa käytössään mahdollisimman pitkään. Toisaalta on aivan kohtuullista, että palkansaaja voi käyttää ostovoimaansa olipa se millä tilimuodolla tahansa. Viikonpäivästä, kellonajasta ja paikasta riippumatta. Tämä antaa meille tehtävää."

Käyttötilien kulta-aika on ohi, matkashekkien markkina-alue pienenee.

Korttipeli kulkee.

Mariitta Hämäläinen

VUODEN 1985 LUOTTOMIES

Yhdistyksen hallitus on päättänyt ryhtyä toimiin Vuoden luottomiehen valitsemiseksi. Henkilön valinta tapahtuu yhteistyössä jäsenkunnan ja hallituksen kesken siten, että kukin jäsen tekee ehdotuksen vuoden luottomieheksi ja hallitus suorittaa ehdotusten ja oman tietämyksensä pohjalta lopullisen ratkaisun.

Tavoite

Luotonannon merkitys kaupan alalla kasvaa jatkuvasti. Vastavasti luottokauppaa edistävät ja palvelevat toimintamuodot monipuolistuvat ja tehostuvat. Luottoalalla toimivien henkilöiden osaamiselle asetetaan kasvavia vaatimuksia.

Vuoden luottomies -kilpailun tavoitteena on edistää henkilökohtaista aloitteellisuutta yrityksen luottotehtävissä ja kiinnittää huomiota tehokkaan luottotoiminnan arvoon.

Valintaperusteet

Vuoden luottomiehen tulee täyttää yksi seuraavista vaatimuksista:

- henkilö on toiminut tuloksellisesti luottotehtävissä tai
- henkilö on tehnyt luottoalan innovaation tai
- henkilö on tehnyt luottoalaa tunnetuksi elinkeinoelämässä ja viranomaisten keskuudessa.

Valintaperusteet ovat — kuten huomataan — hyvin väljät. Keskeistä on, että henkilön aloitteellinen toiminta jatkuu edelleen. Toisin sanoen tulevaisuudessa on odotettavissa lisää saavutuksia. Yrityksen koolla, jossa henkilö toimii, ei ole merkitystä. Yritys

voi siten olla pieni tai suuri. Se voi sijaita ja toimia missä tahansa Suomessa; ei välttämättä pääkaupunkiseudulla.

Valittavan henkilön sukupuolella ei ole merkitystä — kunhan se on. Jo muinaisten paimentolaiskansojen keskuudessa šamaanina oli voinut olla niin mies kuin nainen. Parhaimmillaan muuten luottomies toimii kuin šamaani: parantaa sairaita, ennustaa tulevaisuutta ja etsii kadonneita eläimiä ja esineitä.

Valintamenettely

Jäsen ilmoittaa oman ehdokkaansa nimen, tehtävän, yrityksen ja ehdotuksen perustelut. Ehdotuksen tekijä jää tuntemattomaksi. Ehdotus tulee lähettää yhdistyksen hallitukselle osoitteeseen:

Luottomiehet — Kreditmännens r.y.
PL 891
00101 HELSINKI

Palautusaika päättyy 30.09.1985.

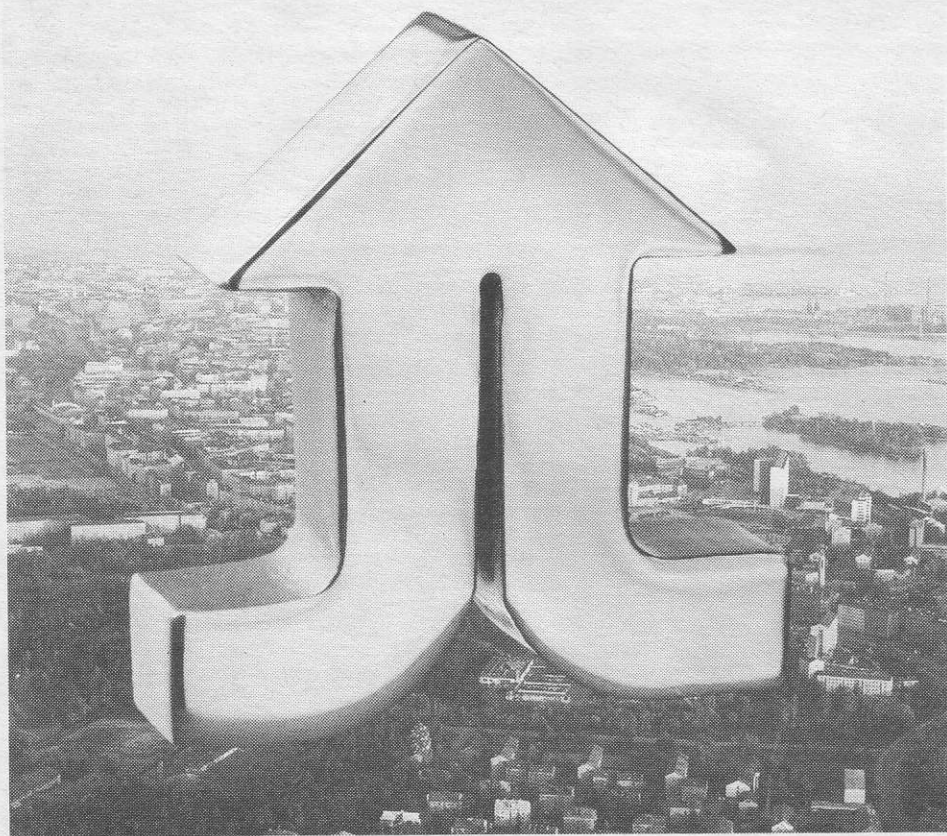
Lopullisen valinnan tekee yhdistyksen hallitus. Kilpailun tulos julkaistaan marraskuun alkupuolella ilmestyvässä Luottolinkissä 4/85.

Palkinto

Vuoden 1985 luottomies palkitaan 2.000 markan tunnustus-palkinnolla. Lisäksi hänelle annetaan Vuoden luottomies -diplomi. Palkinnot luovutetaan yhdistyksen varsinaisessa syyskokouksessa 21.11.1985. Voittajaa pyydetään pitämään kokouksessa jäsenille esitelmä valintaan liittyvästä aihepiiristä.

Hallitus

Suunta tulevaisuuteen - Aspo

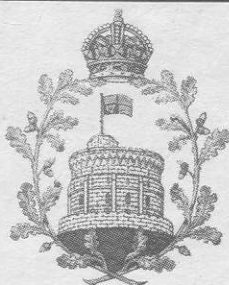

Aspo on teollisuutta, kiinteistöjä ja liikennettä palveleva suomalainen monialayritys. Se on keskittänyt voimavaransa tuotealoille, jotka edellyttävät syvälle menevää taitotietoa, pitkälle vietyä erikoistumista.

Ominaisinta Aspolle on jatkuva halu etsiä uutta ja kehittyä, olla aina askeleen edellä muita. Siksi Aspo on tänään vakavarainen suomalainen palveluyritys, jolla on luottettavan yhteistyökumppanin ja työnantajan maine kaikilla toimialoillaan. Teräs-, Elektroniikka-, Tekninen, Energia- ja Kemikaali-Aspo työllistävät lähes 560 alojensa ammattilaista.

Aspon voima on osaamisessa ja pitkälle viedyssä erikoistumisessa, siksi se voi luottavaisin mielin suunnata tulevaisuuteen.

ASPO
Suunta tulevaisuuteen

3M

LUOTTO EI OLE OIKEUS ISO-BRITANNIASSA

Päämaja: Hotel Cumberland, Hyde Parkin kulmalla.
Tehtävä: Suoritua Luottomiehet r.y:n tiiviistä Lontoon seminaarimatkan ohjelmasta.
Pääosissa: Luottomiehiä ja - naisia länsirannikolta ja muualta Suomesta.

Yhdistyksen ulkomaantoimikunnan valmistavan työskentelyn tuloksena yhdistyksen tämänvuotinen ulkomaanmatka päätettiin tehdä Lontoon 8.—12. toukokuuta. Matkan onnistuneisiin järjestelyihin vaikuttivat ratkaisevasti toimikunnan puheenjohtajan **Thomas Feodoroffin** jo monta kertaa koetellut taidot ja erityisesti hänen "isäntänsä" **Dick Inglisin** läheiset suhteet Lontoon elinkeinoelämään. Kuten saattaa arvata matkaohjelman laatiminen ei ole helppo tehtävä. Kiireisten liikkeenjohtajien aikataulujen yhteensovittaminen ja yllättävät peruutukset koettelevat hyvinkin organisaattorin kykyjen ääriarvoja.

Saapumisemme Lontoon suurimpaan hotelliin, Hotel Cumberlandiin viivästyti yhdellä tunnilla ruotsalaisten virkamiesten takia. Ruotsin lennonjohto lakkoili pahimmilleen matkamme aikana ja tämän vuoksi jouduimme mennessä tullen kiertämään Eestin, Latvian ja Liettuan kautta.

Seminaari järjestettiin hotellissamme. Seminaarin avauksen suoritti Thomas Feodoroff yhdistyksen puheenjohtajan oltua estynyt saapumasta matkalle. Ensimmäisen esitelmän piti Institute of Credit Management Ltd:n puheenjohtaja **Mr. Paul Mudge**. Asemansa tunnusmerkkinä Mr. Mudge piti esityksensä aikana kaulas-

saan riippuvaa messinkistä rintakilpeä. Institute of Credit Management perustettiin vuonna 1938 luottopäälliköiden ammatilliseksi oppilaitokseksi. Instituutin jäsenenä on 3.600 luottopäällikköä pääasiassa kaupan alalta. Osa jäsenistä on opiskelijoita. Instituutin tavoitteena on ennenkaikkea nostaa jäsentensä ammattitaitoa. Paranevaa

ammattitaitoa ei käytetä pelkästään saatavien perimiseen vaan myös myyntihenkilöstön auttamiseen.

Instituutilla on useita toimintamuotoja. Se järjestää tutkintoja; tutkintotasoja on neljä. Seminaarit ja luottoklubit kuuluvat instituutin toimintaan. Esimerkiksi vientikaupan luottojohtajilla on oma klubinsa. Instituutin oma

lehti Credit Management ilmestyy joka toinen kuukausi. Instituutti harjoittaa luottopäälliköiden työnvälitystä. Instituutin useat komiteat yrittävät vaikuttaa Englannin hallituksen päätöksiin. Institute of Credit Management on yhdessä kolmen muun yhteisön kanssa laatinut syyskuussa 1983 luottoarvosteluoppaan "A Guide to Credit Scoring".

Länsirannikon ketju 3M:n edessä: taluspäällikkö **Matti Puusa**, Sähkölähteenmäki Oy (vas.), varatoimitusjohtaja **Jarmo Kytöhonka**, Contant Ky, talousjohtaja **Aimo Siitonen**, Urho Tuominen Oy ja toimistopäällikkö **Martti Kuurtamo**, Contant Ky.

Luottoarvostelulla mitataan oppaan mukaan sitä tilastollista todennäköisyyttä, millä luotto maksetaan takaisin. Tavanomaisia tilastollisia menetelmiä käyttäen on mahdollista ennakoita tiettyjä ominaisuuksia omaavien ryhmien tuleva maksutapa samoja ominaisuuksia omaavien muiden ryhmien aikaisemman maksutavan perusteella. Oppaassa halutaan korostaa sitä, että yhdeltäkään luotonhaki-jalta ei kielletä luottoa. Ainoastaan silloin kun luoton maksaminen ei ole riittävän todennäköistä, on luotto kielletty. Luoton saanti ei sentään ole oikeus.

Iso-Britannia on mainettaan parempi

Mr. Mudgen esityksen jälkeen saimme kuulla Suomen suurlähetystön kaupallisen edustuston kaupallisen neuvoksen **Aarne Hildenin** ja kaupallisen sihteerin **Jorma Kyllösen** esitelmöivän Suomen ja Englannin välisestä kaupasta ja Englannin talouselämän tilasta. Hilden muistutti, että konservatiivit saivat vuoden 1979 parlamenttivaaleissa enemmistön **Margaret Thatcherin** johdolla. Vuonna 1983 parlamentti hajotettiin ja konservatiivit onnistuivat lisäämään enemmistöään.

Konservatiivien talouspolitiikalla on ollut neljä tavoitetta. Inflaatio pidetään kurissa. Vuonna 1984 inflaatio oli 4,6 prosenttia ja vuoden 1985 enuste näyttää 5,0—5,2 prosenttia. Julkisen talouden paimisen hillitsemisessä on onnistuttu kohtalaisen hyvin. 1983 julkiset menot bruttokansantuotteesta olivat 43,1 prosenttia (Suomessa 37,4 prosenttia). Teollisuuden kansainvälistä kilpailukykyä nostetaan. Tuottavuus on kohonut jyrkkään nousuun; jopa 15 prosenttia keskeisillä teollisuuden aloilla. Tämä on kuitenkin 20—25 prosenttia heikompi kuin mannermaalla. Neljäntenä tavoitteena on valtion yritysten yksityistäminen. Toimenpiteen tarkoituksena on näiden yritysten saaminen liiketaloudellisesti kannattaviksi. Ensimmäisenä yksityistettiin British Aerospace ja viimeksi British Telecom. Jälkimmäisessä kaupassa ki-

lahti Englannin valtion kas- saan 30 miljardia Suomen markkaa. Ensi syksynä tultaneen yksityistämään British Airways. Tätä kauppaa on pitkittänyt ”konkurssi”-Lakerin nostama oikeusriita valtion lentoyhtiötä vastaan.

Talouspolitiikassaan on siis Thatcher onnistunut hyvin. Hintana tästä kaikesta on kova työttömyys. Vuonna 1979 työttömiä oli 1,2 miljoonaa. Vuonna 1984 työttömien määrä oli noussut 3,2 miljoonaan eikä käännettä laskuun ole näkyvissä.

Myytti lakkoilevasta Englannista on väärä. Työpäiviä lakkojen takia menetetään Englannissa vähemmän kuin Suomessa. Yritysten tuottavuus on hyvä pienessä ja keskisuudessa teollisuudessa, mutta huono valtion ja suuressa teollisuudessa. Suomalaisen yritysten tytäryhtiöiden määrä on kymmenessä vuodessa kolminkertaistunut. Vuonna 1975 suomalaisia tytäryhtiöitä oli 50 ja tänä vuonna niitä on 154 eli toiseksi eniten Ruotsin jälkeen.

Kaupallinen sihteerin **Jorma Kyllönen** totesi Suomen kaupan olevan voimakkaasti ylijäämäinen. Tämä ei kuitenkaan ole suuri huolenaihe Iso-Britannialle, sillä Suomen tuonti tälle kauppamahdille edustaa vain vajaata 2 prosenttia sen koko tuonnista. Vienti Iso-Britanniaan on sen sijaan 12 prosenttia Suomen koko viennistä. Ennen Iso-Britannian viennistä oli 90 prosenttia puupohjaisia tuotteita. Vuonna 1984 puun osuus on laskenut 59 prosenttiin. Viennin suurin yksittäinen tavaranimike vuonna 1984 oli uudet matkustajalukset yhdellä miljardilla markalla. Tämä muodostuu yksinomaan huvireisilijä **Royal Princessin** luovuttamisesta. Puun osuus viennistä on kuitenkin edelleen huomattava, sillä 20 suurimman tavaranimikkeen joukkoon mahtuu ainoastaan 5 muuta tavaranimikettä.

Urho ja Sorsa

Suurlähetystön vientikeskus järjestää Suomen viennin edistämistilaisuuksia. Matkamme jälkeisellä viikolla alkoi mm. vuoden loppuun asti kestävä

Sea Finland -näyttely. Suomen merenkulun historiasta kertovaa näyttelyä tuli Thames-joelle komistamaan jäänmurtaja Urho. Mahtoi olla mielenkiintoinen nähtävyys maailman entisen merimahdin kansalaisille. Seuraavalla viikolla pääministeri **Kalevi Sorsa** saapui vihkimään Mobiran uuden toimitalon Cambridge Science Parkiin. Toukokuun puolivälissä avattiin Yhtyneiden Paperitehtaiden kokonaan omistama Shottonin paperitehdas. Kesällä Shottonin paperinjakelua uhkasi ammattiliiton boikotti tämän väitettyä tehtaan johdon solmineen työehtosopimuksen väärän ammattiliiton kanssa. Lontoon kuululle lehtikadulle Fleet Streetille uppoaa yli 60 prosenttia koko maan käyttämästä sanomalehtipaperista. Yleinen mielipide oli, että jos Shotton ei saa paperiaan myydä Fleet Streetille ei tehtaassa ole mitään järkeä. Suomalaisilla yrityksillä on ennestään Iso-Britanniassa 11 paperiteollisuuden valmistusyksikköä.

Suomalaisia luotonantajia kiinnostaa tieto, että suurlähetystö on tehnyt yhteistyösopimuksen Dun & Bradstreetin kanssa luottotietojen toimitamisesta viejiin käyttöön.

Kyllönen mainitsi, että vain joka toisella englantilaisella on pankkitili. Tämä selittyy sillä, että Englannissa ei ole palkka pankkiin -systeemiä, kuten ei useimmissa muissakaan maissa. Palkan ohjaaminen Suomessa pankkitilille on nostanut pankkitilillisten määrän meillä 90 prosenttiin aikuisväestöstä. Englannin ja Suomen järjestelmien erot näkyvät myös pankkilainojen määrissä. Englannissa vain noin 7 prosentilla täysikäisistä on yksi tai useampi pankkilaina. Tämä johtuu siitä, että esim. asuntokauppoja rahoittavat muutkin luottolaitokset kuin pankit. Pankkisiirto on harvinainen Iso-Britanniassa. Kansalaiset on totutettu hoitamaan maksunsa shekeillä.

Puheenjohtaja **John Booth** DM Group Ltd:stä kertoi aiheesta ”How to do business with the English”. Mr. Booth edusti suoramarkkinointiyhtiötä. Hänen mukaansa täytyy välttää ”kylmiä käyntejä”. Hän ei voi suositella myyntimiehen koputtavan ovea ja sanovan ”Here I am!”.

Ensin on syytä lähettää potentiaaliselle asiakkaalle suo-

ramarkkinointikirje ja sen jälkeen tavata tämä henkilökohtaisesti. Tällä tavalla ei synny mitään väärinkäsityksiä puolin eikä toisin.

Justitia Internationalin toimitusjohtaja **Dick Inglis** esitelmöi maksuehdoista, perinnästä ja kansainvälisistä luottotiedoista. Erityisen kiinnostava oli hänen esityksensä maksutavasta eri markkina-alueilla maittain tarkasteltuna. Länsi-Euroopassa ajoittaisia maksuhäiriöitä esiintyy Väli-meren maissa: Ranskassa, Kreikassa, Italiassa, Maltalla, Portugalissa ja Espanjassa. Itä-Euroopassa kaikki maat maksavat kohtalaisen nopeasti. Näissä maissa talouselämä on pohjimmiltaan valtion kontrolloimaa, lukuunottamatta joitakin poikkeuksia Unkarissa ja Jugoslaviassa. Tämä merkitsee sitä, että jos vientikauppaan on ostajamaan ministeriön hyväksyminen, maksu hoidetaan.

Albania on käytännöllisesti katsoen suljettu markkina-alue. Bulgarian ja Romanian maksuissa saattaa esiintyä viiveitä ulkomaan valuutan puutteen takia.

Mr. Inglisin analyttinen esitelmä eri maiden maksutavoista piti sisällään kaikki talouselämän kannalta merkittävät valtiot.

Vauvassa on tulevaisuus

Seminaaripäivän viimeisen esityksen piti **Mr. Finton Fagan**. Mr. Faganin mukaan uutta asiakasta täytyy kasvattaa kuten vauvaa. Asiakalle on kerrottava kuka tekee myyjäyrityksessä päätökset, mitkä ovat ehdot jne.

Voimia kysyneen seminaaripäivän ja saapumispäivän päätteeksi siirryttiin nauttimaan yhteinen päivällinen pekingiläiseen ravintolaan New Lotus Gardeniin. Kiinalaisen ruokakulttuurin mukaisesti päivällinen käsitti parikymmentä eri ruokalajia kuivatetuista sammakonreisisistä alkaen.

Matkan ainoita mustia hetkiä oli kun kaikki ryhmämme 20 jäsentä jäivät toisen päivän aamuna Iso-Britannian 3M-yhtiön 20 hengen hissiin suljetuksi 10 minuutiksi. Muistaakseni hissi oli amerikkalainen.

Selviydyttyämme ahdingosta 3M:n luottojohtaja **Peter Mar-**

tin kertoi meille 3M:n luottotoiminnoista. Yhtiön vuosimyynti on 327 miljoonaa puntaa. Työntekijöitä on kaikkiaan 6.000.

3M:n kokonaissaatavat ovat keskimäärin 52 miljoonaa puntaa. Asiakasrekisterissä on kaikkiaan 100.000 asiakasta. Saldollisia on näistä kerrallaan noin 16.000. Laskuja lähetetään vuodessa 540.000.

3M haluaa asiakkaan kasvavan

Luottotoimintoja johtaa luottojohtaja. Hänen alaisenaan on 4 alueellista luotonvalvojaa. Saatavien kiertoaika on 10 vuodessa pudonnut 73 päivästä 53 päivään. Luotonvalvonta ei informoi myyntihenkilöitä asiakkaiden maksuhäiriöistä. Näin tehtiin aikaisemmin, mutta todettiin, että informaatiolla ei ole vaikutusta saatavien kiertoaikaan. Näin ollen informaatio koettiin paperihukaksi.

Mr. Martin esitteli uuden päätekytöisen ATK-reskontran. Reskontran suunnittelu ja toteutus kesti viisi vuotta. Normaali reskontratietojen lisäksi ruudussa on näkyvissä myös asiakkaan tilaukset joita ei vielä ole laskutettu. Asiakkaan laskun saa ruutuun sellaisenaan, mikä helpottaa laskujen arkistointia.

Englannissa korkojen veloitus on satunnaista, joten 3M:n kukaan reskontra ei tunne viivästyskorkoja. Luottorajoja ei myöskään ole määriteltä. 3M:n liikevaihto kasvaa 20 prosentin vuosivahtia ja yritys haluaa asiakkaiden kasvavan sen mukana. Tämän vuoksi jos luottorajoja asetettaisiin, niitä jouduttaisiin jatkuvasti muuttamaan.

Iso-Britannian 3M on muodollisesti Brysselin Euroopan konttorin alainen. Käytännössä asiat hoidetaan suoraan USA:n pääkonttorin kanssa. Tämä johtunee siitä, että Iso-Britannian yksikön johtaja on amerikkalainen.

1000-luvulta 2000-luvulle

Iltpäivällä oli tilaisuus tutustua 1100-luvulla perustettuun Windsorin linnaan. Lin-

nan ensimmäinen isäntä oli kuningas Henrik I. Nykyään linnaa emännöi kuningatar Elisabeth II. Kuningattarella on käytössään useita linnoja eri puolilla Iso-Britanniaa. Windsorissa hän asuu normaalisti koko huhtikuun sekä yhden viikon kesäkuussa, jolloin lähistöllä on Ascotin kuuluisat hevoskilpailut. Joulun kuningatar viettää perheineen tässä linnassa.

Illaksi oli järjestetty liput Apollo Victoria-teatteriin rullaluistimuskaaliin "Starlight Express". Musiikki oli Andrew Lloyd Webberin, joka on säveltänyt myös musikaalin "Evita", jota käytiin katsomassa edellisellä Luottomiesten matkalla Lontoossa 1979. "Evitaa" esitetään edelleen Lontoossa. "Starlight Expressissä" kaikki näyttelijät liikuivat rullalustimilla, mikä antoi valtavan vauhdin koko musikaalille. Oli kiintoisaa havaita, että teatterissa ei näkynyt orkesteria eikä kuulunut autenttisia lauluäänä. Kaikki musiikki tuli playbackinä nauhalta. Seuraavana päivänä muutamasta meistä onnistuivat hankkimaan liput Webberin suosituimpaan musikaaliin "Cats". Tämä kissa-musikaali, jossa kaikki näyttelijät olivat pukeutuneet kissoiksi, oli musiikiltaan pehmeämpää kuin edellisen päivän esityksessä. Tässä sentään lauluäänät olivat autenttisia musiikin tullessa nauhalta.

Perinteitä, perinteitä...

Vuonna 1988 tulee kulu-neeksi 300 vuotta siitä kun Edward Lloyd avasi kahvilansa Lontoossa. Siitä sai alkunsa maailman huomattavin vakuutusyhtiö Lloyd's. Tähän yhtiöön saimme tutustua matkamme kolmantena päivänä.

Lloyd'silla on monta roolia. Se on vakuutuksenantajien yhdistys, kansainvälinen vakuutusyhtiö, kustantaja, meritietouden maailmankeskus ja Lontoon Cityn huomattavin maanomistaja.

Lloyd'siin kuuluu yli 23.000 jäsentä, jotka ovat ryhmitettyneet 400 syndikaattiin. Jäsenet ovat sitoutuneet henkilökoh-taiseen vastuuseen vakuutus-toiminnan voitoista tai tappioista. Vakuutuksen kohteena voi olla mikä tahansa uudesta teknologiasta jalkapalloilijan

sääreen tai viininmaistajan makuaistiin. Pahin ongelma on tällä hetkellä asbestoosin aiheuttamat korvauskiistat Yhdysvalloissa.

Lloyd'sin suuressa hallissa oli näkyvällä paikalla "Lutine Bell". Se on riippuva kello, mikä kuului aikanaan saman-nimiselle ranskalaiselle fregatille. Sitä soitettiin Lloyd'silla aina kun maailmalta tuli tärkeitä ilmoituksia; kaksi kertaa kun tuli hyviä uutisia ja yhden kerran, jos saatiin huonoja uutisia. Tietoliikenteen kehitytyä kelloa soitetaan ainoastaan juhlatilaisuuksissa.

Tutustumiskäynnin lopuksi saimme tutustua Lloyd'sin yhteydessä oleviin amiraali Horatio Nelsonin kokoelmiin. Mieleeni jäivät Nelsonin oikeakätinen nimikirjoitus siltä ajalta, jolloin hänellä vielä oli tuo käsi sekä kätevä kultainen vasenkätisen haarukka-veitsi yhdistelmä.

Lloyd'sille valmistuu uusi pääkonttorirakennus nykyisen vieren vuoteen 1986 mennessä. Se on saman arkkitehdin suunnittelema kuin kuuluisa Pompidou Centre Pariisissa.

Osa meistä kävi katsomassa myös Lontoon arvopaperipörssiä. Siellähän noteerataan tällä hetkellä kaksi suomalaisyritystä, Amer-Yhtymä Oy ja Oy Wärtsilä Ab. Pari muuta-kin suomalaisyritystä on pyrkimässä sinne. Mitään käsitystä pörssin hyöristä ei voinut saada opastuksen puuttuessa.

Päivän päätteeksi tutus-

tuimme kansainväliseen valtuutakauppaan Merrill Lynchin. Richard W. Mathews esitteli miten "broker" toimii. Merrill Lynch on Amerikan suurin valuutakauppa pääomalla ja muillakin kriteereillä mitattuna, joten sen resurssit ovat ylivoimaiset.

Lauantaina pelattiin Englannin jalkapalloliigan viimeinen ottelukierros. Olimme katsomassa ottelua Queen's Park Rangers — Manchester United. Manchester, jossa pelasi useita maaotteluedustajia, voitti 3—1 ja tuli liigassa toiseksi Evertonin voittaessa. Tunnelma ennen ottelua, sen aikana ja ottelun jälkeen oli sen laatuinen, että emme ihmettele, mitä Englannin jalkapallossa tapahtui keväällä 1985. Savupommeja heitettiin kentälle ja useita ratsupoliiseja nelisti kentälle ottelun päättyessä. Samaan aikaan Bradfordin ottelussa katsomon palossa menehtyi 48 ihmistä.

Matkan vaikutelmaksi jäi se, että meillä Suomessa luotonvalvonta toimii vähintään samalla taidollisella ja teknisellä tasolla kuin Iso-Britanniassa. Tämä oli erinomaisen kouriintuntuva anti matkal-tamme. Joissain asioissa olemme huomattavastikin edellä englantilaista luottoalaa. Ymmärsimme etenevämme oikealla tiellä, joten voimme painaa kaasua ja antaa mennä.

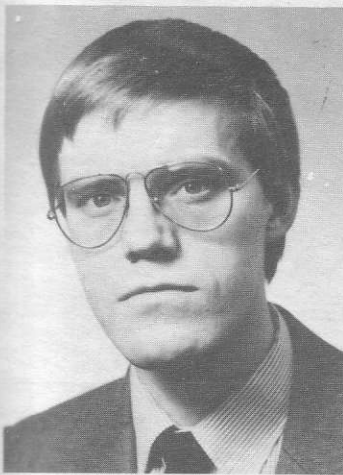
Risto Suviala

AASIA JA TYYNEN MEREN VALTIOT

HIDAS
Bangladesh
Burma
Filippiinit
Intia
Pakistan
Sri Lanka

HYVÄ
Australia
Hongkong
Indonesia
Japani
Kiina
Korea
Malesia
Papua-Uusi-Guinea
Singapore
Taiwan
Thaimaa
Uusi-Seelanti

Markkina-alueiden maksutavat (Dick Inglis).

Eero Kaukoranta
luottopäällikkö
Oy Huber Ab

YRITYSKIINNITYSLAISTA

Yleisiä näkökohtia yrityskiinnityslaista

Yrityskiinnityslain voimaantulo 1.1.1986 on suurimpia kiinnitys- ja vakuusjärjestelmässämme viime vuosikymmeninä tapahtuneita muutoksia. Erityisen mielenkiintoinen yrityskiinnityslain voimaantulo on tavarantoimittajien eli käytännössä usein tukkukaupan sekä vakuuksien keskinäisessä etuoikeusjärjestyksessä muutoin heikohkoihin vakuuksiin tyytymään joutuvien ryhmien kannalta. Yrityskiinnityslaki kumoaa vanhan vuonna 1923 annetun irtaimistokiinnityslain. Irtaimistokiinnityslaki jää edelleen voimaan viideksi vuodeksi. 1.1.1986 voimaan jääviä irtaimistokiinnityksiä ei enää tämän jälkeen voida uudistaa.

Yrityskiinnityslaki antaa mahdollisuuden hankkia vakuusarvoltaan paremman vakuuden kuin irtaimistokiinnityslaki. Irtaimistokiinnityksen heikkous on ensinnäkin sen melko monimutkainen hakumenettely sekä sen antaman vakuuden epävarmuus. Lisäksi irtaimistokiinnityslain nojalla toteutetuissa pakkohuuto-kaupoissa omaisuus realisoidaan esine esineeltä. Tämä ongelma on yrityskiinnityslaista poistettu.

Irtaimistokiinnityslain alaisen kiinnityksen kohde vaihtelee sen mukaan, mitä irtaimistokiinnityksen alaista irtaimistoa kiinnityksessä määrättyä alueella kullakin hetkellä on. Yrityskiinnityksenkin alainen omaisuus muuttuu jatkuvasti, mutta pääsääntöisesti se ei ole sidottu paikkaan.

Yrityskiinnityksiä haetaan patentti- ja rekisterihallituk-

selta. Hallituksen tulee 1.1.1986 mennessä laatia hakemuskäytävä sekä panttivelkakirja kiinnityksen hakumenettelyä varten. Näin ollen myös yrityskiinnityksiä koskevat räsistustodistukset saadaan tilata patentti- ja rekisterihallituksesta. Irtaimistokiinnityksessähän oikeuspaikkana oli paikkakunnan yleinen ali-oikeus ja räsistustodistus saatiin tilaamalla normaalisti räsistustodistus ko. kiinteistöä alioikeuden kansliasta.

Yrityskiinnityksen etuoikeudesta

Yrityskiinnitykselle on säädetty melko hyvä etuoikeus. Sen edelle menevät konkurssitapauksessa pesän ns. massavelat, etuoikeusasetuksen 3 §:ssä tarkoitettut panttioikeudet samoin kuin kiinnitysasetyksessä mainittu kiinteistökiinnitys. Lisäksi työntekijän palkka- ja muut työsuhteesta johtuvat saatavat kuluvalta vuodelta ovat etuoikeusasetuksen nojalla irtaimistokiinnityksen edellä.

Tämän jälkeen on etuoikeusjärjestyksessä vuorossa yrityskiinnityksen rinnalla etuoikeusasetuksen 4 a §:ssä luetellut työnantajan työntekijän palkasta tekemät ennakonpidätykset ja työnantajan sosiaaliturvamaksut sekä työeläkevakuutusmaksut viimeiseltä ja kuluvalta vuodelta. Yrityskiinnitys tuottaa näiden kanssa yhtäläisen etuoikeuden. Irtaimistokiinnitys sen sijaan on etuoikeusasetuksessa näitä huonommalla sijalla.

Voidaankin todeta, että yrityskiinnityksellä monessa ta-

pauksessa on reaalista arvoa konkurssin sattuessa. Oikeusministeriön selvityksen "Etuoikeudet konkurssissa" mukaan tutkituista 84 konkurssitapauksesta yli puolesta riitti etuoikeusasetuksen 4 a §:n ryhmälle jonkin verran jaettavaa (s. 54 taulukko).

Yrityskiinnitykselle ei kuitenkaan myönnetä ns. separatistia asemaa konkurssissa. Näin ollen yrityskiinnityksen haltijan on valvottava saamisensa konkurssissa. Tältä osin se ei eroa irtaimistokiinnityksestä, sen sijaan mm. kiinteistökiinnityksestä ja irtaimistopantista.

Keskenään yrityskiinnitysten etuoikeusjärjestys riippuu niiden vahvistamisajankohdasta. Samana päivänä vahvistetuilla kiinnityksillä on keskenään sama etuoikeus. Jonkin verran epäselväksi on jäänyt se, miten yrityskiinnityksen tuottama etuoikeus soveltuu etuoikeusasetuksen 4 a §:n muihin etuoikeuksiin. Etuoikeusasetuksen muutoksessa todetaan ainoastaan kategorisesti, että yrityskiinnityksellä on sama etuoikeus kuin 4 a §:n muilla saamisilla.

Yrityskiinnityksen kohde

Yrityskiinnityksen kohteena voivat olla

- 1) rakennukset, koneet ym. **käyttöomaisuus;**
- 2) elinkeinonharjoittajan immateriaaliset oikeudet kuten panttioikeus, toiminimioikeus sekä elinkeinonharjoittajan vuokraoikeus sekä eräät muut tämän tyyppiset oikeudet (uutta irtaimistokiinnitykseen nähden);

3) **vaihto-omaisuus;**

4) kassavarat, saatavat ym. **rahoitusomaisuus**, ei kuitenkaan veronpalautukset (myös uutta irtaimistokiinnitykseen nähden).

Yrityskiinnitystä ei voida ulottaa sellaiseen omaisuuteen, mihin on voimassa muu kiinnitys. Näin olle yrityskiinnitys on luonteeltaan toissijainen. Poikkeuksen muodostaa kuitenkin autokiinnitys. Näin ollen esim. eräät irtaimet esineet, jotka kuuluvat kiinteistön tarpeeseen, menevät realisaatiossa kiinteistökiinnityksen nojalla kiinteistökiinnityksen alle.

Yrityskiinnityksen käsitteestä

Luonteeltaan yrityskiinnitys on laaja-alainen. Se koskee kaikkea elinkeinonharjoittajan kiinnityskelpoista omaisuutta. Kiinnitys voidaan kuitenkin vahvistaa rajoitettuna, esim. osaan kiinnityskelpoisesta omaisuudesta, kuten elinkeinonharjoittajan saataviin tai elinkeinotoiminnan määrättyyn osaan tai sitä voidaan myös alueellisesti rajoittaa (yrityskiinnityslaki 5 § 2 momentti).

Käytännössä yrityskiinnityksen hakumenettely muistuttanee pitkälti kiinteistökiinnityksen hakumenettelyä. Kiinnitys tosin haetaan patentti- ja rekisterihallitukselta, jossa koko maan kiinnitykset hoidetaan keskitetysti. Kiinnitystä myönnettäessä peritään hakijalta leimaveroa vastaava kiinteän suuruinen maksu, joka suuruudeltaan suurin piirtein vastaa kiinteistökiinnityk-

pöytäkirjan lunastusta. Mikäli kysymyksessä on veronalainen panttivelkakirja, joudutaan siitä suorittamaan normaali prosenttileimavero.

Yrityskiinnitys tuottaa panttioikeuden elinkeinonharjoittajan kiinnityskelpoiseen omaisuuteen. Panttioikeuden vakuudeksi annettavan panttivelkakirjan luovuttaminen synnyttää varsinaisesti panttioikeuden. Näin ollen vakuuskäsittely muistuttaa suuresti kiinteistöihin haettavaan kiinnevelkakirjojen käsittelyä. Mikäli hakijana on velkoja, edellyttää kiinnityksen hakeminen luonnollisesti velallisen suostumusta. Yrityskiinnityksen hakijalla on määrätyissä tapauksissa mahdollisuus hakea maksu kiinnitetystä omaisuudesta, vaikkei hänen saamisensa olisikaan erääntynyt maksettavaksi.

Tällaisia tilanteita ovat (yrityskiinnityslain 15 §:n mukaan):

- 1) Yritys lopettaa toimintansa tai omaisuutta luovutetaan "epänormaalilla tavalla". Epänormaalien luovutuksen määrittely on jätetty oikeuskäytännön varaan. Johdantoa siitä, mikä on epänormaali luovutus, saadaan ainakin jossain määrin tutkittaessa konkurssissa "epätavallisia maksuvälineitä".
- 2) Kiinnitetty omaisuus tuhoutuu.
- 3) Velallinen laiminlyö laissa tarkemmin säädellyn informointivelvollisuutensa (yrityskiinnityslaki 34 §).
- 4) Omaisuutta hoidetaan huonosti edellyttäen lisäksi

vakuuden arvon huomattavaa pientymistä. Tässäkin tapauksessa oikeuskäytäntö kertonee aikanaan sen, milloin omaisuuden arvo on huomattavasti pientynyt. Käytännössä kyseessä lienee melko pitkälle näyttökysymys.

Yrityskiinnitystä ei tarvitse uudistaa, vaan se on voimassa toistaiseksi. Mikäli yrityskiinnityksen alainen omaisuus ulosmitataan, on yrityskiinnityksen haltijan vaadittava suoritusta itselleen pakkohuutokaupassa. Pakkahuutokaupan toimittajalla on kuitenkin velvollisuus ilmoittaa kiinnityksen haltijalle pakkohuutokaupasta todisteellisesti.

Yrityskiinnityslaki tukkuliikkeen kannalta

Yrityskiinnityksen parempi etuoikeus veroihin verrattuna sekä yhtäläinen etuoikeus etuoikeusasetuksen 4 a §:n muihin etuoikeuksiin nähden ovat tukkuliikkeen näkökulmasta oleellisen tärkeitä. Tavarantoimittajan kannalta laaja-alaisen yrityskiinnityksen hakeminen velallisen omaisuuden saattaa näin ollen vähentää luottotappioriskiä erityisesti verottajan hakemissa konkurssitapauksissa.

Yrittäjän itsensä kannalta yrityskiinnitys tarjoaa hyvän mahdollisuuden hankkia lisävarauksia toiminnan rahoittamista varten. Varsinkin pienten ja keski suurten yritys-

ten ainaisia vakuusongelmia yrityskiinnitys helpottaa jossain määrin. Kuitenkaan pankit eivät voine käyttää yrityskiinnityksiä niiden epävarmuuden johdosta aivan yhtä laajasti kuin muut suurempaan riskinottoon kykenevät ja tyytyvät luotonantajat, sillä pankin kannalta kyseessä ei ole saamisen täysin turvaava vakuus.

Pääasiassa yhdestä tavarantoimittajasta riippuvaiselle yrittäjälle yrityskiinnityksen myöntäminen korkeasta arvosta yritykseen merkitsee melko pitkälle menevää sitoutumista tavarantoimittajaan. Yrityskiinnityksen haltijalle vakuus vastaavasti on sikäli työläs, että se perustuu yrityksen substanssiin ja pääomiin, jotka muuttuvat päivästä päivään. Yrityskiinnityksen vakuusarvo vaihtelee näin ollen suuresti ajankohdasta riippuen. Vastapainoksi elinkeinonharjoittajalle on säädetty tiedonantovelvollisuus kiinnityksen haltijalle.

Tukkuliikkeen kannalta yrityskiinnityksen saamisella huonosti maksavan tai muutoin epävarman elinkeinonharjoittajan liiketoimintaan voi olla seuraavan kaltaista merkitystä.

- Tukku liikkeen maksukehotuksilla ja perintätöimenpiteillä on suurempi teho, koska vakuudet lisäävät perinnän uskottavuutta.
- Vaikeuksissa oleva velallisyriitys pyrkii realisimaan juuri yrityskiinnityksen alaista omaisuutta ja saatavia. Tämän johdosta

vakuuden arvo "huonon maksajan" kohdalla pyrkii vähenemään. Erityisesti pienissä osakeyhtiöissä toimitusjohtaja- ja omistajatahon nimitakaus voi olla merkityksellinen vähentäessään taipumuksia tämän kaltaisen omaisuuden realisoimiseen.

- Nopeasti kasvavaan ja velkaantuvaan yritykseen saatu yrityskiinnitys voi olla erittäin arvokas, koska liikevaihdon kasvun seurauksena yrityskiinnityksen kohteena oleva omaisuus lisääntyy lähes samassa suhteessa.
- Konkurssitilanteissa takaisinsaantikanteilla tulee olemaan tukkuliikkeiden kannalta merkitystä, koska takaisinsaannit usein kohdistuvat käyttö- tai vaihto-omaisuuteen tai siirrettyihin saataviin.

Irtaimistokiinnityksiä on haettu melko vähän lain voimassaoloaikana. Lähinnä irtaimistokiinnitysmenettelyllä on ollut merkitystä julkisille rahoittajille, kuten kehitysalue-rahastolle. Liikkeyritykset sen sijaan eivät juurikaan liene hakenneet irtaimistokiinnityksiä. Yrityskiinnitys sen sijaan on etuoikeudeltaan ja vakuusarvoltaan sen verran parempi vakuus, että voi melkoisella varmuudella ennustaa siihen kohdistuvan melkoisesti mielenkiintoa varsinkin alkuvuodesta 1986, jolloin paras etuoikeus on saavutettavissa. Erityisesti tukkuliikkeiden kohdalla yrityskiinnitys tuntuisi olevan varsin käyttökelpoinen monissa tilanteissa. ■

LAUSUNTO LUOTTOKORTTI-YHTEISÖTOIMIKUNNAN MIETINNÖSTÄ

Yhdistyksemme puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja olivat 3.6.1985 luovuttamassa yhdistyksen lausunnon luottokorttiyhteisötoimikunnan mietinnöstä valtiovarainministeriössä vanhemmalle hallitussihteerille Olli Pajalle. Lausunnon luovutuksen yhteydessä keskusteltiin avoimesti mietinnön sisällöstä.

"Valtiovarainministeriölle

Valtiovarainministeriö on 2. päivänä huhtikuuta 1985 päivätyllä kirjeellään pyytänyt Luottomiehet r.y:ltä lausuntoa luottokorttiyhteisötoimikunnan mietinnöstä. Lausuntonaan Luottomiehet r.y., joka valtakunnallisena alan yhdistyksenä edustaa laajasti sekä luotonantajia että luoton

käyttäjiä ja jonka jäsenet joutuvat toiminnassaan kaupan, palveluelinkeinon ja rahoituksen eri portaissa ottamaan kantaa luottoalalla tapahtuvaan kehitykseen ja muutoksiin esittää lausuntonaan seuraavaa:

Luottokorttiyhteisötoimikunnan tehtävänä on ollut selvittää luottokorttiyhteisöjä koskevan lain tarpeellisuus

Suomessa. Toimikunta ei ole todennut nykyisessä luottokorttitoiminnassa epäkohtia. Luottokortti rahoitusmuotona on selkeä ja kuluttajan asema on täysin turvattu.

— Maailmalla tapahtuu voimakasta kehitystä luottokorttialalla. Erityislaki saattaa estää kehityksen toteutumisen Suomessa.

— Tietävästi missään muussa maassa ei ole säädetty erityislakia.

— Valtaosa tänään ja merkittävä osa jatkossakin tapahtuvasta luottokortti-kaupasta jäisi erityislain ulkopuolelle.

Edellä esitetyn perusteella ei ole tarvetta säätää erillistä lakia Suomessa. Tarpeelliseksi katsotut säännökset voitaisi liittää esimerkiksi rahoitusyhtiölakiin.

— Luottokortti on kansainvälinen maksutapa. Kansainvälisyys on säilytettävä.

— Tietty vakavaraisuus on tarpeen, sen sijaan luvanvaraisuus ei ole.

— Myyjäliikkeen asemaan luottokorttiyhteisön velkojana voi kiinnittää huomiota.

— Tarpeellisesta luottokorttiyhteisöjen toiminnan valvonnasta voisi huolehtia pankkitarkastusvirasto.

Seuraavassa Luottomiehet r.y. kiinnittää huomiota eräisiin lakiehdotuksen yksityiskohtiin, jotka kaipaavat täydennystä, mikäli lakiehdotuksen joitakin kohtia katsotaan tarpeelliseksi sisällyttävä muuhun lainsäädäntöön, esimerkiksi rahoitusyhtiölakiin.

1 § Luottokorttitoiminnan määritelmä on puutteellinen. Jos, kuten mietinnön perusteluissa mainitaan, tarkoitetaan vain yleisluottokorttia, on se myös laissa erikseen mainittava. Luoton käyttöön oikeuttava tunnistus on määriteltävä puutteellisesti ja on siten varsin väljästi tulkittavissa.

2 § Lakiehdotuksessa on todettu, että luottokorttiyhteisö on yhteisö, joka

pääasiallisena toimintana harjoittaa luottokorttitoimintaa. Lakiehdotuksen perusteluissa on pääasiallisuus todettu, maininta on saatava lakitekstiin.

13 § Säännöksen mukaan luottokorttiyhteisön oman pääoman on oltava vähintään 6 % yhteisön sitoumusten yhteismäärästä, josta on vähennetty yhteisön kassa ja saatavat pankeilta. Lain on selvitettävä yhteisön sitoumusten laskentaperusteet. Luottomiehet r.y:n mielestä sitoumusten yhteismäärä on käytettyjen luottojen yhteismäärä, eikä esimerkiksi myönnet-

tyjen, osin käyttämättömien enimmäisluottojen yhteismäärä.

14 § Salassapitovelvollisuutta koskeva säännös ei saa olla ristiriidassa tulevan tietosuojalain säännösten kanssa, eikä saa estää yhteisön varsinaisen toiminnan edellyttämää luottotietotoimintaa, esimerkiksi tiedottamista varastetuista luottokorteista tai muusta syystä suljetuista luottotileistä.

Edellä esitetyn perusteella Luottomiehet r.y. katsoo, että luottokorttiyhteisötoimikunnan ehdottamasta luottokorttiyhteisölaista tulisi kokonaan luopua.

Helsingissä 30. päivänä toukokuuta 1985

Luottomiehet — Kreditmännens r.y.

Kaarlo Oksa
puheenjohtaja

Jaakko Pohjanpelto
varapuheenjohtaja"

UUSIA KIRJOJA LUOTTOALALLA

Risto K. Ovaska: Konkurssin torjuminen 355 s.
Suomen Lakimiesliiton Kustannus Oy 1985

Tämän kirjan soisi kuluvan niin maksuvaikeuksiin joutuneiden velallisten kuin heidän velkojiensakin hyppäyksissä. Kirja on käytännönläheinen ja asiantunteva esitys nimensä mukaisesti konkurssin torjumisesta — päämäärästä, jonka pitäisi yhdistää kaikkia maksuvaikeuksiin joutuneen sidosryhmiä niin velallista itseään, kuin velkojia ja koko yhteiskuntaa.

Kirjan alun katsaus maksukyvyttömyysoikeuden historiaan ja kehitykseen aina roomalaista oikeutta myöten antaa laajan perspektiivin tämän päivän maksukyvyttömyysoikeuden tarkastelulle. Kansainvälistä vertailuakaan ei ole unohdettu. Kirjassa tarkastellaan Ruotsin, Ranskan ja U.S.A:n konkurssimenettelyä

korvaavaa lainsäädäntöä ja sen kehitystä. Näin suomalaisen luottoalan näkövinkkelistä erityisesti Ruotsin akordikeskuksia käsittelevä osa on varsin kiintoisa. Maksukyvyttömyyden syitä kirjassa on pohdittu niin koti — kuin ulkomaistenkin tutkimusten valossa. Suurimmaksi yksityiseksi syyksi osoittautuu yrityksen heikko johto.

Verovelat maksukyvyttömyystilanteessa joutuvat kirjassa perusteellisen ja asiantuntevan läpivalaisun kohteeksi. Eikä tilaa ole niille annettu syytä. Niin keskeinen rooli verovelloilla konkurssin torjumisessa on. Kirjasta selviää, että konkurssissa vuosina 1975, 1978 ja 1981 veroja on tuomittu maksettavaksi 604.000 markkaa konkurssia

kohden, joka on 47 % konkurssisaamisten kokonaismäärästä. Syyksi verovelkojen suurelle osuudelle kokonaismäärästä Ovaska mainitsee mm. verovelan saannin helppouden. Sen kun vain jättää verot maksamatta. Verovelkarahoitus on usein ainoa mahdollinen "luotto" maksuvaikeuksien kanssa painiskelevalle velalliselle. Myös suuret arvioverotukset veronkorotuksineen, viivästyskorot ja jäämämaksut kasvattavat verojen osuutta.

Varsin havahduttava on kirjan jakso "Havahtuminen". Vain ajoissa tapahtuva havahtuminen voi pelastaa konkurssikierteeseen joutuneen yrityksen lopulliselta tuholta. Turhaan Ovaska ei varmasti kosta ajoissa havahtumisen

tärkeyttä. Kirjoittaja näkee yrittäjän luontaisen ylioptimistisuuden havahtumisen jarruna. Tästä maksuvaikeuksissa kamppailevan velallisen ylioptimistisuudesta on varmasti luottoalan ihmisillä runsaasti käytännön kokemuksia. Voidaan kuitenkin kysyä, että kuka yrittäjää uskoo, jos ei yrittäjä itse?

Käyttökelpoinen on myös kirjoittajan jako vaarallisiin ja ei-vaarallisiin velkoihin. Jos vaarallisia velkoja alkaa kertyä suuressa määrin yrityksen hengissäpysymismahdollisuudet heikenevät oleellisesti. Vaarallisiksi veloiksi Ovaska mainitsee verovelat, työeläkevakuutusmaksut ja palkkaturvaa. Vaarattomia tässä mielessä taas ovat tilivelat ja pankkivelat.

Plussa tekijälle on annettava siitä, että vaikka kirjoittaja onkin oikeustieteilijä, hän on kirjassaan monipuolisesti selvittellyt myös maksukyvyttömyyden taloudellisia taustoja. On mm. kappale tilinpäätösanalyysin hyväksikäytöstä Prihtin Z-lukuanalyysineen ja terveystilintalouksineen.

Rohdoiksi paranneltaessa sairasta yritystä tekijä esittää mm. kannattavuuden parantamista, konsulttien käyttöä, verovelkojen pienentämistä tai erääntymisen siirtämistä. Hyviä ovat kirjan neuvot no-

peimman muutoksenhakutien löytämiseksi haettaessa muutosta veroviranomaisten päätöksiin. Myös verosuunnittelulle on omistettu tilaa.

Yksi kirjan antoisimmista osista on mielestäni verojen erikoisperinnän kuvaus. Jokaisen luotonantajan olisi syytä lukea ainakin tämä n. 40-sivuinen jakso kirjasta. Luotonantajan on tarpeen tuntea erikoisperinnän vaiheet ja keinot, jotta hän pystyy arvioimaan velallisen maksuvaikeuksien kriittisyyden. Kuten kirjasta ilmenee, maksusuun-

nitelma on oleellinen osa tämän päivän verojen perintää. Sovitusta suunnitelmasta ei sitten vai parane lipsua.

Akordimenettely- niin vapaaehtoinen kuin pakkoakordikin- ruoditaan kirjassa yksityiskohtaisesti. Yleensä akordista ei Suomessa ole paljoakaan kirjoiteltu. Ehkä akordin huono tunnettuus osaltaan on ollut omiaan pitämään akordia varsin harvinaisena ilmiönä Suomessa.

Kirjan viimeinen jakso kertoo nistä vastuista, jotka saatavat estää tai ainakin vaikeut-

taa maksuvaikeuksissa kamppailevan yrityksen tehokasta saneerausta. Tällaisia erityisesti yritysjohdoon koskevia henkilökohtaisia vastuita löytyy paitsi konkurssi- ja ennakkoperintälainsäädännöstä myös osakeyhtiölaista.

Konkurssin torjuminen -kirja on asiantunteva ja sujuvasanainen esitys luottoalalle elintärkeästä asiasta — konkurssin torjumisesta. Kannattaa lukea!

Anne Leppälä-Nilsson

JÄSENPOSTIA

PERINTÄPOHDISKELUA

Perintätekniikkaan kiinnitetään paljon huomiota, mutta tärkeitä ovat myös yrityksen sisäiset asenteet, joilla luodaan ilmapiiri perinnän toimivuudelle.

Luottamus ja arvovalta

Luottopolitiikka vaihtelee yrityksittäin melkoisesti. Toisessa yrityksessä kaikki luottopäätökset tehdään myynnissä — naapuriyhtiössä taas perintäosasto ratkaisee kelle myydään luotolla. Tässä vain pari esimerkkiä, eikä niistä sen enempää.

Tärkeää on kuitenkin perintäosaston asema. Osaston tulee nauttia yrityksen johdon luottamusta. Osastolla pitää olla tiettyä arvovaltaa ja samalla joustavuutta mukautua johdon erikoistapauksissa antamiin poikkeuksellisiin ohjeisiin. Tämä arvovalta merkitsee sitä, että perintäosaston tekemiä ratkaisuja ei vesitetä tai muuteta johdon taholta ilman tarkkaa harkintaa ja il-

man että asiasta ensin informoidaan perintää.

Molemminpuolinen luottamus on tärkeää. Johdon on voitava luottaa perinnän ammattitaitoon ja harkintakykyyn. Samoin on perinnän voitava luottaa johdon vastaaviin ominaisuuksiin.

Johdon tuki

Kahta asiaa perintä erityisesti tarvitsee: johdon ja myynnin tukea. Luotonvalvonnallisten näkökohtien markkinointi perinnän toimesta organisaatiossa ylempänä oleville henkilöille tai osastoille on monasti vaikeaa. Asiaan liitetään usein isottelun ja varpaille tallomisen makua. Jotta suhteiden kiristymiseltä vältyttäisiin on johdon apu monasti enemmän kuin tervetullutta. Voi olla myös paikallaan korjata perinnästä vastaavan henkilön asemaa organisaatiossa vastaamaan hänelle annettuja valtuuksia ja hänen kohdistettuja vaatimuksia.

Myynnin apu

Myynti puolestaan tukee perintää esim. pysäyttämällä tavarantoimitukset silloin, kun saatavia ei saada sisään ja tappion uhka leijuu ilmassa. Tuntuu varsin omituiselta yhteistoiminnan puutteelta, jos tratta on pankissa ja tavarantoimitukset sujuvat entiseen tahtiin. Virhearviointi saattaa olla perinnänkin tekemä, mutta yhteispelin on sujuttava puolin ja toisin.

Samoin perinnän on saatava ajoissa tietää reklamaatioista, jottei karhuamisellaan vaikeuta tilannetta.

Periminen on myyntiä

Myynti on suoritettu, kun rahatkin ovat tulleet tilille. Tähän vanhaan hokemaan voidaan lisätä: rahat on peritty tilille liikesuhdetta särkevästi.

Periminen on myyntiä. Perijä myy rahan sisään saamista. Jonkintasoinen puhelinmyyjän kurssi voisi olla paikallaan. Suoranaisia virheitäkin sattuu tekeväälle. Anteeksi-pyyntö ei ole nöyrystelyä.

Jukka Marttila
luotonvalvoja
Enso-Gutzeit Oy

Uudet jäsenet

Yhdistyksen hallitus on kokouksissaan 22.4.—6.8.1985 hyväksynyt seuraavat uudet jäsenet:

Rahoituspäällikkö
Bert Andersson
Oy Scan-Auto Ab
PL 9
00551 HELSINKI
puh. 90-73 101

Luotonvalvoja
Ritva Hovi
Oy Nokia Ab
PL 226
00101 HELSINKI
puh. 90-18071

Taluspäällikkö
Riitta Kallio-Saukkonen
Osakeyhtiö
Ekströmin Koneliike
Revontulentie 6
02100 ESPOO
puh. 90-455 0011

Vientiperintävalvoja
Mariitta Kankare
Lakitoimisto
Yrjö Lehtonen Ky
PL 6
20101 TURKU
puh. 921-330 546

Luottopäällikkö
Eero Kaukoranta
Oy Huber Ab
Köydenpunojankatu 4 B
00180 HELSINKI
puh. 90-646 711

Luottopäällikkö Aatos Kivelä
Kesko Oy
Satamakatu 3
00160 HELSINKI
puh. 90-1981

Luotonvalvoja
Marjatta Kotilainen
Oy Huolintakeskus Ab
PL 405
00101 HELSINKI
puh. 90-756 21

Perintäkäsittelijä Arto Kurki
Oy Credit Ab
Ilmalankatu 2
00240 HELSINKI
puh. 90-144 055

Perintäkäsittelijä
Merja Leskinen
Oy Credit Ab
PL 47
00241 HELSINKI
puh. 90-144 055

Perintäkäsittelijä
Sirpa Liusvaara
Oy Credit Ab
PL 47
00241 HELSINKI
puh. 90-144 055

Perintäkäsittelijä
Reijo Luhtajärvi
Tietoperintä Oy
Asemamiehentie 3
00520 HELSINKI
puh. 90-147 211

Julkaisupäällikkö
Kari Marttala
Maksutieto Oy
Aurakatu 12
20100 TURKU
puh. 921-516 814

Luottopäällikkö
Lars Meyer
Keskusosuusliike Hankkija
PL 80
00101 HELSINKI
puh. 90-729 2255

Taluspäällikkö
Henrik Musakka
Finnoil Oy
PL 184
00251 HELSINKI
puh. 90-440 491

Luottotietotutkija
Eero Neronen
Helsingin Osakepankki
Aleksanterinkatu 17
00100 HELSINKI
puh. 90-162 0368

Luotonvalvoja Leena Niemi
Luottokunta
Heikkiläntie 10
00210 HELSINKI
puh. 90-692 2481

Rahoitus- ja luottopäällikkö
Juha Nissilä
Hewlett-Packard Oy
Revontulentie 7
02100 ESPOO
puh. 90-455 0211

Sihteeri Sari Nyberg
Oy Credit Ab
PL 47
00241 HELSINKI
puh. 90-144 055

Koulutussihteeri
Elina Oksa
SYP
PL 6
00981 HELSINKI
puh. 90-1651

Apulaisuottopäällikkö
Leena Oksa
Oy Philips Ab
Kaivokatu 8
00100 HELSINKI
puh. 90-172 7360

Luotonvalvoja Tuija Oranen
Luottokunta
PL 61
00211 HELSINKI
puh. 90-692 2481

Osastopäällikkö
Saara-Kaisa Piironen
Oy Railship Ab
PL 12
005210 HELSINKI
puh. 90-141 522

Luottotarkastaja Anna Pitts
Luottokunta
Heikkiläntie 10
00210 HELSINKI
puh. 90-692 2481

Luotonvalvoja Tuula Rahunen
Aspo Oy
Hitsaajankatu 12
00810 HELSINKI
puh. 90-782 611

Vientiperintävalvoja
Päivi Rajamäki
Lakitoimisto
Yrjö Lehtonen Ky
PL 6
20101 TURKU
puh. 921-330 546

Luotonvalvoja
Pirkko Rantalainen
Turun Osuuskauppa
PL 2
20201 TURKU
puh. 921-308 311

Jaostopäällikkö
Anna-Maija Urpelainen
Oy Teboil Ab
Bulevardi 26
00120 HELSINKI
puh. 90-642 733

Luotonvalvoja Riitta Viermaa
Oy Huolintakeskus Ab
PL 405
00101 HELSINKI
puh. 90-75621

Kirjanpitoapäällikkö
Veli-Pekka Väisänen
Siemens Osakeyhtiö
PL 8
00101 HELSINKI
puh. 90-16261

Perintäpäällikkö
Lasse Väyrynen
Kansa-Yhtiöt
PL 45
00501 HELSINKI
puh. 90-731 6674

Varsinainen syyskokous 21.11.1985 klo 17.00

Paikka ilmoitetaan kokouskutsun yhteydessä.

Luottolinkki

LUOTTOMIEHET — KREDITMÄNNEN R.Y:N JÄSENIEN LEHTI

Päätoimittaja
Risto Suviala
puh. (90) 729 2204

Toimitusneuvosto
Kaarlo Oksa (puh.joht.)
puh. (90) 404 2438
Bengt Fagerholm
puh. (90) 658 855
Anne Leppälä-Nilsson
puh. (90) 782 611
Pertti Pennanen
puh. (90) 19 261

Toimitussihteeri
Mariitta Hämäläinen

Toimituksen osoite
Luottomiehet —
Kreditmännens r.y.
PL 891
00101 Helsinki

Valokuvaaja
Erkki Markko

Pankkiyhteydet
SYP-Senaatintori
200138-490509
SHOP-Mikonkatu
572302-424294
HOP-Keskusta
300010-4467

Ilmoitushinnat
2/1 s. 2400 mk
1/1 s. 1800 mk (takasivu)
1/1 s. 1300 mk (muut sivut)
1/2 s. 750 mk
1/4 s. 500 mk
1/8 s. 300 mk

Helsingin Liikekirjapaino Oy
Helsinki 1985